2-25137405-12-2c-25092025-1
Dosar nr. 2c-1834/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 februarie 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi

cu participarea reprezentantului reclamantei, în lipsa pârâtei, care a fost legal citată,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Jumbei în interesele ÎM ”Roofart” SRL împotriva ”Isti Grup” SRL cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea penalităților și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 25 septembrie 2025 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Jumbei în interesele ÎM „Roofart” SRL împotriva „Isti Grup” SRL cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea penalităților și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, la 17.03.2024, între ÎM „Roofart” SRL (beneficiar) şi SRL „Isti Grup” (prestator) s-a încheiat contractul de prestări servicii nr. 2822, având ca obiect dezvoltarea şi livrarea unui site web conform Anexei nr. 1.

Menționează că, întru executarea contractului, ÎM „Roofart” SRL a achitat cu titlu de avans suma totală de 38 174,54 lei, dintre care 34 307,54 lei prin ordinul de plată nr. 1250 din 06.08.2024 şi 3 867,00 lei prin ordinul de plată nr. 1332 din 21.08.2024.

Mai indică că pârâtul SRL „Isti Grup” nu a livrat rezultatul convenit conform specificațiilor şi termenelor.

La 09.12.2024 reclamantul a acordat un termen suplimentar de executare pârâtului până la 31.12.2024, fără a exista o remediere corespunzătoare din partea pârâtului.

Relatează că, la 13.08.2025 SRL „Isti Grup” a pretins „executarea conformă” şi a propus semnarea unui act de predare-primire a serviciilor.

Indică că la 14.08.2025, ÎM „Roofart” SRL a respins semnarea pentru neconformitate.

Astfel, la 14.08.2025, ÎM „Roofart” SRL a notificat SRL „Isti Grup” acordarea unui termen suplimentar până la 31.08.2025, cu mențiunea operării rezoluțiunii de plin drept la 01.09.2025 şi solicitarea restituirii avansurilor până la 08.09.2025.

Relatează că, notificarea a fost expediată pe 3 adrese cunoscute ale pârâtului, care însă nu au fost reclamate de către acesta.

Menționează reclamantul că, după 08.09.2025, executarea contractului, conform așteptărilor beneficiarului, nu a avut loc, iar obligația pârâtului de a restitui sumele încasate în avans a fost omisă fără justificare, precum şi fără răspuns la notificarea de rezoluțiune.

Cu trimitere la art. 901 și art. 916 Cod Civil, reclamantul susține că, în temeiul Contractului de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024 (dezvoltare şi livrare site web conform Anexei nr. 1), SRL „Isti Grup" (prestator) nu a livrat rezultatul convenit, deși ÎM „Roofart" SRL (beneficiar) a achitat în avans 38 174,54 lei (OP nr. 1250/06.08.2024 – 34 307,54 lei; OP nr. 1332/21.08.2024 – 3 867,00 lei).

Susține reclamantul că, neexecutarea obligației de atingere/livrare a rezultatului (site web conform specificaţiilor şi termenelor) privează în mod substanțial beneficiarul de prestația aşteptată şi ţine de esenţa contractului (art. 916 alin. (2) lit. a)-b), art. 1339 Cod civil).

Reclamantul ÎM „Roofart" SRL indică că a acordat termen suplimentar de executare. La 14.08.2025 a notificat pârâtul cu privire la acordarea unui termen până la 31.08.2025 şi consecința rezoluțiunii la 01.09.2025 în caz de neexecutare, în conformitate cu art. 917 alin. (1) Cod civil. Pârâtul nu a reclamat scrisorile şi nu a executat în termen.

Potrivit art. 920 alin. (1) Cod civil, obligațiile prestatorului rezultate din contractul de servicii vizând obţinerea unui rezultat unic şi integrat (analiză, design, dezvoltare, testare, punere în funcțiune, predare) nu sunt divizibile. Or, se impune rezoluţiunea totală a contractului.

Caracterul indivizibil al prestației reiese din interdependenţa etapelor tehnice şi din imposibilitatea valorificării parţiale a unui produs nelivrat/necunoscut în exploatare. Rezoluţiunea parţială este incapabilă de a atinge finalitatea contractului.

Mai face trimitere la art. 921 alin. (1)-(2) Cod civil, conform căruia, dreptul la rezoluțiune se exercită prin declarație scrisă notificată. Beneficiarul poate solicita instanţei declararea rezoluțiunii. Astfel, reclamantul a notificat la 14.08.2025 rezoluțiunea cu efect de la 01.09.2025 şi solicită declararea judiciară a rezoluțiunii.

În contextul art. 915-919, art. 920 alin. (1), art. 921 alin. (1) Cod civil şi al art. 1348 alin. (1)–(3) Cod civil (rezoluțiunea de către beneficiar), reclamantul este îndreptățit la rezoluțiunea contractului şi restituirea prestațiilor.

Având în vedere cele de mai sus, reclamantul consideră că sunt întrunite condițiile rezoluţiunii (art. 916, art. 917, art. 920, art. 921 Cod civil) şi ale restituirii prestațiilor (art. 926 Cod civil), cu consecința obligării pârâtului SRL „Isti Grup" la restituirea către reclamantul ÎM „Roofart" SRL a sumei de 38 174,54 lei, precum şi a cheltuielilor de judecată.

Normele juridice din art. 925 alin. (3) Cod civil, prescriu că creditorul care declară rezoluţiunea păstrează dreptul la despăgubirile sau penalităţile acumulate la data rezoluțiunii şi, suplimentar, are aceleași drepturi la despăgubiri sau penalități pe care le-ar fi avut dacă obligațiile stinse prin efectul rezoluțiunii ar fi fost neexecutate. În privinţa acestor obligații stinse nu se va considera că creditorul a cauzat sau a contribuit la prejudiciu doar pe motiv că a exercitat dreptul la rezoluțiune.

Susține că reclamantul este îndreptățit să solicite despăgubirile cauzate prin neexecutarea contractului, rezultate din obţinerea sumei în avans în valoare totală de 38 174,54 lei, precum şi a penalității în valoare de cel mult 1% din suma totală a contractului (pct. 6.2. din Contract), care reprezintă suma de 381,75 lei, calculată începând cu data de 09.09.2025.

Prin efectul rezoluţiunii (art. 926 alin. (1), alin. (2) Cod civil) contractului, o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii sau al tranşei contractului

supusă rezoluțiunii este obligată să i-o restituie. Dacă prestația a constat în plata unei sume de bani, suma primită trebuie restituită.

Astfel, reclamantul consideră că pârâtul este obligat la restituirea sumelor achitate în temeiul contractului de către reclamantul ÎM „Roofart" SRL în avans, şi anume: 38 174,54 lei (OP nr. 1250/06.08.2024 în sumă de 34.307.54 lei şi OP nr. 1332/21.08.2024 în sumă de 3 867,00 lei).

Reclamantul mai indică și cu privire la conduita pârâtului ce denotă rea-credință. Deşi în contract şi în solicitarea din 13.08.2025 pârâtul a indicat ca două adrese de recepționare: m***** şi *****, oficiul poştal a consemnat mențiunea „Plecat" şi „Nereclamat", iar corespondența nu a fost ridicată. Totodată, trimiterea expediată la cea de a treia adresă cunoscută (***** şi *****) nu a fost nici aceasta reclamată. În plus, pârâtul nu răspunde la telefon, iar pretinsa „executare conformă" materializată în propunerea de act de predare-primire din 13.08.2025 reprezintă o mimare formală a prestării, infirmată de neconformități și de lipsa oricărei cooperări ulterioare.

Subliniază că notificarea reclamantului din 14.08.2025 produce efecte potrivit art. 22 alin. (4) lit. b), alin. (9) Cod civil şi art. 906 Cod civil (notificare corect expediată, efectivă chiar dacă nu a fost ridicată), iar atitudinea pârâtului contravine art. 858 alin. (2) Cod civil (executare cu bună-credință), precum și obligațiilor de cooperare şi de informare prevăzute de art. 1337 şi art. 1341 Cod civil, confirmând caracterul esenţial al neexecutării (art. 916, 917 Cod civil).

La data de 25.09.2025 și 01.10.2025 reclamantul a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând suplimentar și încasarea cheltuielilor pentru traducerea actelor (f.d.27-28, 55).

Reclamantul solicită inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d.55):

1) Declararea rezoluțiunii Contractului de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024, încheiat între ÎM „Roofart" SRL şi SRL „Isti Grup", pentru neexecutare esențială de către SRL „Isti Grup".

2) Încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup" în beneficiul reclamantului ÎM „Roofart" SRL a sumei de 38 174,54 lei achitate în avans în temeiul contractului.

3) Încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup" în beneficiul reclamantului ÎM „Roofart" SRL a sumei penalității în mărime de 381,75 lei, ce reprezintă 1% din valoarea contractului.

4) Încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup" în beneficiul reclamantului ÎM „Roofart" SRL a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1592,21 lei şi a taxei de timbru în valoare de 200 lei, precum și cheltuielilor legate de traducerea înscrisurilor în mărime de 2730 lei (bon, f.d.66).

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului s-a prezentat și a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia integral în varianta pretențiilor modificate.

În ședința de judecată pârâtul fiind înștiințat legal despre data, locul și ora examinării cauzei, în repetate rânduri (f.d.15-22, 41-47, 52-53, 71-72), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării, astfel, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței:

Audiind partea reclamantă, studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite acțiunea depusă de avocatul Sergiu Jumbei în interesele ÎM „Roofart" SRL împotriva „Isti

Grup" SRL cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea penalităților și a cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs Spania,* Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședință de judecată s-a constatat că, la data de 17.03.2024, între reclamantul ÎM „Roofart" SRL, în calitate de beneficiar, și pârâtul SRL „Isti Grup", în calitate de prestator, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 2822, având ca obiect dezvoltarea și livrarea unui site web, în conformitate cu cerințele și specificațiile prevăzute în Anexa nr. 1 la contract (f.d.29-32, 56-60, 61-65).

În executarea obligațiilor contractuale asumate, reclamantul ÎM „Roofart" SRL a achitat în avans suma totală de 38 174,54 lei, dintre care 34 307,54 lei prin ordinul de plată nr. 1250 din 06.08.2024 (f.d.10) și suma de 3 867,00 lei prin ordinul de plată nr. 1332 din 21.08.2024 (f.d.11).

Reclamantul susține că pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate în termenul stabilit, întrucât nu a livrat rezultatul convenit în condițiile, termenii și specificațiile contractuale stabilite de părți, fiind prelungit termenul acordat pârâtului pentru executarea obligațiilor asumate.

La data de 13.08.2025, SRL „Isti Grup" a informat reclamantul despre faptul că și-a executat obligațiile contractuale și a propus semnarea unui act de predare-primire a serviciilor prestate (f.d.12)

Reclamantul ÎM „Roofart" SRL a indicat că a refuzat semnarea actului respectiv, invocând existența unor neconformități care împiedicau recepționarea serviciilor.

La data de 14.08.2025, reclamantul ÎM „Roofart” SRL a transmis pârâtului o notificare prin care i-a acordat un termen suplimentar de executare până la 31.08.2025, indicând expres că, în lipsa executării corespunzătoare, contractul va fi rezoluționat de plin drept începând cu 01.09.2025 (f.d.8).

Prin aceeași notificare, pârâtului i s-a solicitat restituirea sumelor achitate în avans până la data de 08.09.2025 (f.d.8).

Indicând faptul că, nici după expirarea termenului acordat, respectiv după data de 08.09.2025, obligațiile contractuale nu au fost executate conform solicitărilor beneficiarului, iar pârâtul nu a restituit sumele încasate în avans și nici nu a oferit vreun răspuns la notificarea privind rezoluțiunea contractului, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanță, solicitând declararea rezoluțiunii contractului de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024, cu încasarea de la SRL „Isti Grup” în beneficiul ÎM „Roofart” SRL a sumei de 38 .174,54 lei, reprezentând avansul achitat în baza contractului și suma de 381,75 lei, reprezentând 1% din valoarea contractului, precum și a cheltuielilor de judecată.

Cu privire la capătul de cerere privind rezoluțiunea contractului, instanța reține următoarele.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de judecată notează că potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Art. 774 alin. (1) din Codul civil, stabilește că în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În corespundere cu art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul dispozițiilor art. 1375 alin. (1) și (2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art. 1338 alin. (1) Cod civil, antreprenorul sau prestatorul trebuie să execute lucrarea sau să presteze serviciul: a) cu competența și prudența pe care un prestator rezonabil le-ar fi exercitat în circumstanțele cazului; și b) în conformitate cu legea sau cu alte norme obligatorii aplicabile lucrării sau serviciului în cauză.

În ordinea art. 1339 alin. (1) Cod civil, antreprenorul sau prestatorul trebuie să atingă rezultatul concret convenit sau avut în vedere de beneficiar la momentul încheierii contractului, iar în cazul rezultatului care nu a fost convenit, ci doar avut în vedere de către beneficiar: a) rezultatul avut în vedere era unul pe care beneficiarul putea în mod rezonabil să-l aibă în vedere; și b) beneficiarul nu avea temeiuri să creadă că exista un risc substanțial că rezultatul nu va fi atins prin intermediul lucrării sau serviciului.

Conform art. 1348 Cod Civil, beneficiarul poate declara rezoluțiunea oricînd, cu sau fără motiv temeinic, pînă la realizarea completă a lucrării sau a serviciului, fiind obligat să plătească antreprenorului sau prestatorului retribuția pentru lucrările executate sau serviciile prestate și să repare prejudiciul cauzat prin rezoluțiune. În cazul în care a declarat rezoluțiunea din motiv temeinic, beneficiarul nu datorează despăgubiri pentru aceasta. În sensul alin. (2), se consideră că beneficiarul a declarat rezoluțiunea din motiv temeinic dacă el: a) avea dreptul la rezoluțiune conform clauzelor contractului și a respectat condițiile stipulate în contract pentru rezoluțiune; b) avea dreptul la rezoluțiune conform dispozițiilor legale privind neexecutarea obligațiilor; sau c) avea dreptul la rezoluțiune conform art. 1085 și a expediat un preaviz cu termen rezonabil în modul stabilit la art. 1085.

Articolul 901 Cod Civil, prevede că, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit art. 915 Cod Civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

În conformitate cu art. 916 Cod Civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

Conform art. 921 alin. (1) Cod Civil, dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante.

Articolul 925 Cod Civil statuează că, prin efectul rezoluțiunii se sting obligațiile nestinse rezultate din contract sau partea relevantă a acestor obligații. Cu toate acestea, rezoluțiunea nu afectează stipulațiile contractului privitoare la soluționarea litigiilor sau alte clauze care sînt destinate aplicării chiar și după rezoluțiune. Creditorul care declară rezoluțiunea păstrează dreptul la despăgubirile sau penalitățile acumulate la data rezoluțiunii și, suplimentar, are aceleași drepturi la despăgubiri sau penalități pe care le-ar fi avut dacă obligațiile stinse prin efectul rezoluțiunii ar fi fost neexecutate. În privința acestor obligații stinse nu se va considera că creditorul a cauzat sau a contribuit la prejudiciu doar pe motiv că a exercitat dreptul la rezoluțiune.

Prin urmare, părțile fiind în relații contractuale, în virtutea cărora și-au asumat drepturi și obligații sinalagmatice, sunt responsabile în egală măsură de executarea acestora, reieșind din prevederile normelor legale precizate, în modul corespunzător și în termenii stabiliți, în conformitate cu prevederile legii sau ale contractului.

În speță, instanța reține că obligația principală asumată de pârât prin contractul de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024 a constat în dezvoltarea și livrarea unui site web conform cerințelor și specificațiilor convenite de părți.

Prin urmare, rezultatul urmărit de beneficiar la încheierea contractului era obținerea unui produs funcțional și conform exigențelor stabilite contractual, iar atingerea acestui rezultat constituia însăși esența raportului obligațional dintre părți.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul ÎM „Roofart" SRL și-a executat obligațiile contractuale asumate, achitând în avans suma totală de 38 174,54 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată anexate la dosar.

În schimb, pârâtul SRL „Isti Grup" nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente care să demonstreze executarea integrală, corespunzătoare și în termen a obligațiilor asumate.

Astfel, deși la data de 13.08.2025 pârâtul a invocat executarea obligațiilor contractuale și a solicitat semnarea unui act de predare-primire (f.d.12, 13), acesta nu a prezentat instanței dovezi care să confirme că produsul livrat corespundea specificațiilor contractuale și că neconformitățile invocate de beneficiar au fost remediate.

În conformitate cu art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În acest sens, instanța reține că pârâtul SRL „Isti Grup" nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a depus referință sau alte înscrisuri prin care să combată afirmațiile reclamantului ori să demonstreze caracterul neîntemeiat al pretențiilor formulate.

Instanța observă că reclamantul a manifestat o conduită contractuală diligentă și loială, acordând pârâtului termene suplimentare pentru executarea obligațiilor asumate, inclusiv prin notificarea din 14.08.2025, prin care i-a fost acordat un ultim termen de executare până la 31.08.2025, cu indicarea expresă a consecinței rezoluțiunii contractului în cazul neexecutării.

Cu toate acestea, pârâtul nu a dat curs solicitărilor reclamantului, nu a remediat pretinsele deficiențe și nici nu a restituit sumele încasate în avans.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârâtul SRL „Isti Grup" are caracter esențial în sensul art. 916 alin. (2) lit. a) și b) Cod civil.

Astfel, prin neatingerea rezultatului convenit, reclamantul ÎM „Roofart" SRL a fost lipsit în mod substanțial de prestația pe care era îndreptățit să o aștepte în temeiul contractului, iar executarea obligației de creare și livrare a site-ului web reprezenta elementul determinant și esențial al convenției încheiate între părți.

Potrivit prevederilor art. 917 Cod civil, (1) Creditorul are dreptul la rezoluţiune în caz de neexecutare a obligaţiei contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen.

La caz, reclamantul a respectat procedura prealabilă pentru declararea rezoluțiunii.

Instanța reține că, deși reclamantul ÎM „Roofart" SRL a acordat pârâtului SRL „Isti Grup" un termen suplimentar rezonabil pentru executare, acesta nu a demonstrat îndeplinirea obligațiilor sale nici până la expirarea termenului respectiv și nici pe parcursul examinării cauzei.

O asemenea conduită confirmă imposibilitatea creditorului de a se baza în mod rezonabil pe executarea viitoare a obligațiilor de către debitor și constituie un temei suplimentar pentru rezoluțiunea contractului, în sensul art. 916 alin. (2) lit. d) Cod civil.

De asemenea, instanța constată că reclamantul a respectat procedura legală de exercitare a dreptului la rezoluțiune, notificând în scris pârâtul despre acordarea termenului suplimentar și despre intenția de a considera contractul rezoluționat în cazul neexecutării obligațiilor asumate.

Faptul că pârâtul nu a revendicat corespondența expediată la adresele sale cunoscute nu poate produce efecte juridice în detrimentul reclamantului și nu înlătură valabilitatea notificării expediate în condițiile legii.

Prin urmare, având în vedere caracterul esențial al neexecutării obligațiilor contractuale de către pârât, lipsa probelor care să confirme executarea corespunzătoare a contractului, acordarea de către reclamant a unui termen suplimentar de executare, precum și respectarea procedurii legale de notificare a rezoluțiunii, instanța concluzionează că sunt întrunite toate condițiile prevăzute de art. 901 lit. d), art. 915, art. 916, art. 917 și art. 921 Cod civil pentru declararea rezoluțiunii Contractului de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024, încheiat între ÎM „Roofart" SRL și SRL „Isti Grup".

În consecință, capătul de cerere privind declararea rezoluțiunii contractului urmează a fi admis ca fiind întemeiat în fapt și în drept.

În ceea ce privește pretenția reclamantului ÎM „Roofart" SRL privind încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup" a sumei de 38 174,54 lei, reprezentând avansul achitat în baza Contractului de creare a site-ului nr. 2822 din 17.03.2024, instanța îl apreciază ca fiind întemeiat și pasibil de admitere din următoarele considerente.

După cum s-a reținut supra, între părți a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024, în temeiul căruia reclamantul ÎM „Roofart" SRL a achitat în beneficiul pârâtului SRL „Isti Grup" suma totală de 38 174,54 lei cu titlu de avans, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1250 din 06.08.2024 în sumă de 34 307,54 lei și ordinul de plată nr. 1332 din 21.08.2024 în sumă de 3 867,00 lei.

Totodată, instanța a constatat că pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale asumate, nefiind demonstrată livrarea rezultatului convenit și nici executarea corespunzătoare a serviciilor contractate. Din aceste considerente, instanța a ajuns la concluzia că sunt întrunite condițiile legale pentru declararea rezoluțiunii contractului.

Potrivit art. 926 alin. (1) Cod civil, prin efectul rezoluțiunii, partea contractantă care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii este obligată să o restituie. În cazul în care prestația a constat în remiterea unei sume de bani, obligația de restituire privește suma efectiv primită.

Norma legală menționată consacră principiul repunerii părților în situația patrimonială existentă anterior încheierii contractului, astfel încât niciuna dintre părți să nu păstreze un folos patrimonial obținut în temeiul unui contract care și-a încetat efectele ca urmare a rezoluțiunii.

În speță, instanța reține că reclamantul și-a executat obligația de plată, transferând în patrimoniul pârâtului suma totală de 38 174,54 lei.

În același timp, pârâtul nu a probat executarea prestației care a constituit contraprestația contractuală și nici existența unor servicii efectiv prestate și recepționate de beneficiar care ar justifica reținerea totală sau parțială a sumelor încasate.

Mai mult, după notificarea rezoluțiunii și solicitarea expresă de restituire a avansului achitat, pârâtul nu a restituit sumele primite și nu a prezentat instanței argumente sau probe care să justifice păstrarea acestora.

În aceste circumstanțe, având în vedere că rezoluțiunea contractului produce efect retroactiv între părți, iar pârâtul a rămas în posesia unei sume de bani încasate în temeiul unui contract care a fost desființat pentru neexecutare esențială, instanța concluzionează că reclamantul este îndreptățit la restituirea integrală a avansului achitat.

Prin urmare, în baza art. 926 alin. (1) Cod civil, instanța va dispune încasarea de la SRL „Isti Grup” în beneficiul ÎM „Roofart” SRL a sumei de 38 174,54 lei, reprezentând avansul achitat în temeiul contractului de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024.

Or, menținerea în patrimoniul pârâtului a sumelor achitate de reclamant, în condițiile în care prestația contractuală nu a fost executată, iar contractul a fost rezoluționat pentru neexecutare esențială, ar conduce la îmbogățirea nejustificată a pârâtului în detrimentul reclamantului, situație inadmisibilă din perspectiva principiilor fundamentale ale dreptului civil.

Mai mult, instanţa de judecată a ajuns la o astfel de concluzie, ţinînd cont şi de faptul că o eventuală respingere a acestor cerinţe ar duce la încălcarea dreptului fundamental de proprietate garantat de art. 1 Protocolul 1 la CEDO.

Capătul de cerere privind încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup” a penalității în mărime de 381,75 lei, instanța îl va admite, din următoarele considerente.

Instanța reține că, potrivit pct. 6.2 din Contractul de prestări servicii nr. 2822 din 17.03.2024, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, inclusiv în cazul încălcării termenelor de executare, executantul SRL „Isti Grup” s-a obligat să achite beneficiarului penalitate în mărime de 0,1% din valoarea lucrărilor pentru fiecare zi de întârziere, fără ca aceasta să depășească plafonul maxim de 1% din valoarea totală a contractului.

Potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală reprezintă o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației, debitorul fiind obligat, în asemenea cazuri, să plătească creditorului suma stabilită cu titlu de penalitate.

În acest sens, instanța subliniază că clauza penală are natura juridică a unei obligații accesorii, strâns legată de obligația principală, și își produce efectele în ipoteza neexecutării, executării necorespunzătoare sau executării cu întârziere a obligației contractuale.

Din perspectiva funcției sale juridice, penalitatea contractuală are caracter atât compensatoriu, cât și de garantare a executării obligațiilor asumate, fiind menită să acopere prejudiciul prezumat suferit de creditor ca urmare a conduitei neconforme a debitorului.

În speță, instanța a stabilit că pârâtul SRL „Isti Grup” nu și-a executat obligațiile contractuale în mod corespunzător și în termenul convenit, fapt care a determinat inclusiv declararea rezoluțiunii contractului de prestări servicii.

În consecință, sunt întrunite condițiile contractuale și legale pentru angajarea răspunderii pârâtului sub forma penalității stipulate în contract.

Totodată, instanța reține că penalitatea solicitată de reclamant în cuantum de 381,75 lei se încadrează în plafonul maxim de 1% din valoarea contractului prevăzut expres de părți prin clauza penală, fiind corect determinată și calculată începând cu data de 09.09.2025, respectiv ulterior expirării termenului final acordat pârâtului pentru executarea obligațiilor contractuale.

În lipsa executării obligației principale și în lipsa oricărei justificări din partea pârâtului, penalitatea contractuală își produce efectele în mod deplin, independent de dovada concretă a prejudiciului, întrucât aceasta a fost anticipat evaluată de părți prin acordul lor de voință.

Prin urmare, având în vedere existența unei clauze penale valabile, neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârât și respectarea condițiilor de exigibilitate a penalității, instanța va admite capătul de cerere privind încasarea de la SRL „Isti Grup” în beneficiul ÎM „Roofart” SRL a sumei de 381,75 lei cu titlu de penalitate contractuală.

Capătul de cerere privind încasarea de la pârâtul SRL „Isti Grup” a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată îl va admite, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Art. 83 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar, iar alin.(2) același articol prevede că, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023.

Art. 84 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii.

În același context, potrivit art. 2 alin.(1) Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru iniţierea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în prima instanţă, cât şi în căile de atac, iar potrivit alin.(4) articolul precitat, taxa de timbru constituie 200 lei.

Conform pct. 1.1.1. al anexei nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 reiese că, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acțiunii este mai mică sau egală cu 5000 lei cuantumul taxei de stat este de 5% din valoarea acțiunii, dar nu mai puțin de 150 lei pentru persoanele fizice și 250 lei pentru persoanele juridice.

Potrivit art. 90 lit. a) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor.

În conformitate cu prevederile art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Ca urmare a faptului că ÎM „Roofart” SRL are câștig de cauză în acțiunea dată, acestuia urmează să-i fie compensate din contul pârâtului cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei, și anume suma de 1592,21 lei în calitate de taxă de stat (f.d.3) achitată la depunerea acțiunii, suma de 200 lei achitată cu titlu de taxă de timbru (f.d.4) și suma de 2730 lei achitată pentru serviciile de traducere a actelor (f.d. 66-68)

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea depusă de avocatul Sergiu Jumbei în interesele ÎM „Roofart” SRL împotriva „Isti Grup” SRL cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea penalităților și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă integral.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Jumbei în interesele ÎM ”Roofart” SRL împotriva ”Isti Grup” SRL cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea penalităților și a cheltuielilor de judecată, integral.

Se rezoluționează Contractul de crearea site-ului nr.2822 din 04 iunie 2024 încheiat între ”Isti Grup” SRL și ÎM ”Roofart” SRL.

Se încasează de la ”Isti Grup” SRL în beneficiul ÎM ”Roofart” SRL suma de ***38174,54 (treizeci și opt mii una sută șaptezeci și patru,54) lei*** cu titlu de avas achitat în baza Contractului de crearea site-ului nr.2822 din 04 iunie 2024, suma de ***381,75 (trei sute optzeci și unu,75) lei*** cu titlu de penalitate, suma de ***1592,21 (una mie cinci sute nouăzeci și doi,21) lei*** cu titlu de taxa de stat, suma de ***200 (două sute,00) lei*** cu titlu de taxa de timbru și suma de ***2730 (două mii șapte sute treizeci,00) lei*** cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru traducerea înscrisurilor.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***